

SOPOTNIKI, OPAZOVALCI, USTVARJALCI

skupinska razstava Združenja umetnikov

Škofja Loka

Berko
Matjaž Bertoncelj
Katja Bogataj
Rado Dačarin
Barbara Demšar
Boge Dimovski
Anja Fabiani
Pavel Florjančič
Metod Frlic
Peter Gaber
Jana Jocif
Barbara Kastelec
Mohor Kejžar
Simon Mlakar
Tit Nešović
Agata Pavlovec
Janez Pelko
Andrej Perko
Janez Plestenjak
Matej Plestenjak
Petra Plestenjak Podlogar
Marjan Prevodnik
Iztok Sitar
Maja Šubic
Andrej Tarfila
Tomaž Vrabič
Marjan Žitnik

Mestni muzej Kosova graščina Jesenice

20. 6. 2024 – 11. 8. 2024

SOPOTNIKI, OPAZOVALCI, USTVARJALCI

skupinska razstava Združenja umetnikov

Škofja Loka

Berko
Matjaž Bertoncelj
Katja Bogataj
Rado Dagarin
Barbara Demšar
Boge Dimovski
Anja Fabiani
Pavel Florjančič
Metod Frlic
Peter Gaber
Jana Jocif
Barbara Kastelec
Mohor Kejžar
Simon Mlakar
Tit Nešović
Agata Pavlovec
Janez Pelko
Andrej Perko
Janez Plestenjak
Matej Plestenjak
Petra Plestenjak Podlogar
Marjan Prevodnik
Iztok Sitar
Maja Šubic
Andrej Tarfila
Tomaž Vrabič
Marjan Žitnik

Mestni muzej Kosova graščina Jesenice

20. 6. 2024 – 11. 8. 2024

**Sopotniki,
opazovalci,
ustvarjalci –
skupinska razstava
Združenja umetnikov
Škofja Loka**

V Mestnem muzeju Kosova graščina na Jesenicah z veseljem predstavljamo raznoliko produkcijo članov Združenja umetnikov Škofja Loka. Gre za skupinsko razstavo, na kateri lahko obiskovalci na enem mestu občudujejo različne pristope k umetniškemu izražanju. Umetnice in umetniki, ustvarjalci in ustvarjalke so si med seboj izredno različni, a vendar jih združujeta ljubezen do umetnosti ter potreba do kreativnega izražanja in ustvarjanja.

Združenje umetnikov Škofja Loka ali na kratko ZUŠL letos obeležuje 44. obletnico svojega obstoja. Pod svojim okriljem združuje več kot 70 članov, na skupinski razstavi pa jih predstavljamo »le« 27. To so Berko, Matjaž Bertoncej, Katja Bogataj, Rado Dagarin, Barbara Demšar, Boge Dimovski, Anja Fabiani, Pavel Florjančič, Metod Frlic, Peter Gaber, Jana Jocif, Barbara Kastelec, Mohor Kejžar, Simon Mlakar, Tit Nešović, Agata Pavlovec, Janez Pelko, Andrej Perko, Janez Plestenjak, Matej Plestenjak, Petra Plestenjak Podlogar, Marjan Prevodnik, Iztok Sitar, Maja Šubic, Andrej Tarfila, Tomaž Vrabič in Marjan Žitnik.

Koncept razstave je bil že od samega začetka zelo preprost – zaprositi ustvarjalce in ustvarjalke, da ponudijo dela, ki odražajo njih same in/ali njihovo sporočilo. Ker se razstavljalci ukvarjajo tako z risbo, slikarstvom, kiparstvom, digitalno grafiko, konceptualno umetnostjo, fotografijo, stripom, oblikovanjem kot tudi pisateljstvom, se je zdelo nemogoče vkalupiti jih v eno točno določeno temo. Poleg tega, da imajo specifične sloge in načine ustvarjanja, je tudi vsebina njihovih del zelo široka in pestra. Skupinska razstava je kot svet v malem, svet, ki si ga ljudje delimo, a je

za vsakogar drugačen. To seveda pomeni, da ga vsak posameznik dojema po svoje, umetniki in ustvarjalci pa so tisti, ki so zmožni svoj notranji svet ali pa svet, v katerem živimo, izraziti na kreativen in iskren način.

Razstavljajoči umetniki in umetnice so sopotniki, sopotniki eden drugega in sopotniki vseh nas. So opazovalci – iskreni, izpovedni, kritični, unikatni. In v končni fazi so ustvarjalci. Pred nas postavljajo ogle-dala in nič hudega, če nam odsev ni všeč. Kritika ne obstaja le zato, da nas užali, temveč tudi, pa morda predvsem zato, da nam odpre oči, da nam ponudi razmislek in možnost, da tisto, kar je slabo, spremenimo v dobro. Če pa pozabimo, da obstajajo tudi dobre, prijazne, lepe in estetske stvari v življenju, so tu naši kreativni sopotniki, ki nam lahko pokažejo tudi lepoto in dobroto.

Izredno nas veseli, da so se umetniki in umetnice odzvali našemu povabilu, da se predstavijo jeseniškemu in tudi širšemu občinstvu. Kot kustosinja razstave sem še posebej hvaležna, da sem se lahko srečala in se pogovarjala z večino razstavljajočih in tako, vsaj upam, bolje razumela njih, njihovo umetnost in njihova stališča. Privilegij spoznati in se učiti od teh kreativnih, prijaznih in edinstvenih ljudi, ki se vse-skozi razgaljajo in razdajajo, bom vzela kot dragoceno popotnico za prihodnost, kjer upam, da se bomo še pogosto in z veseljem srečevali.

Daša Čopi,
Gornjesavski muzej Jesenice

Nikoli niste daleč od Berkove zvezde, 2011, digitalna grafika na pleksiju, 50 x 100 cm.

Berko (1946) je v javnosti znan predvsem po podobah množičnih medijev (oglaševanje, moda idr.)¹, je pa tudi eden prvih vidnejših predstavnikov hiperrealizma oziroma fotorealizma v slovenskem slikarstvu.² Berkov fotografski realizem iz 70. let prejšnjega stoletja predstavlja sintezo slikarstva in fotografije z elementi pop arta ter družbeno kritičnim sporočilom. V 80. letih se je Berko posvetil risbam izsekov iz okolja, figuram in objektom v steklu, med leti 1985 in 1990 je ustvarjal risbe s hiperrealistično motiviko, po letu 1990 pa je nastalo nekaj ciklov grafik z motivi cvetlic z domačega vrta. 90. leta je Berko posvetil grafikam, predvsem ciklusu *Božična zvezda*, kateremu je sledil ciklus digitaliziranih podob z naslovom *Nikoli niste daleč od Berkove zvezde*, ki so vkomponirane v fotografije mest in njihovih urbanih središč. V prvem desetletju 21. stoletja je umetnik v svoja dela začel vključevati svoj portret ali psevdonim Berko.³

Kot pravi sam, je zadnjih 10 let delal predvsem digitalno grafiko in nekaj slik po teh motivih, pri tem so digitalne grafike sinteza fotografij, ki jih je posnel na krajih, kjer je razstavljal ter starejših grafik v tehniki sitotiska. Na skupinski razstavi ZUŠL v Mestnem muzeju Kosova graščina se Berko predstavlja z delom *Nikoli niste daleč od Berkove zvezde*. Naslov se nanaša na dejstvo, da je okrog leta 2005 zelo veliko razstavljal dela iz ciklusa *Božične zvezde* (kar 20 do 25 razstav na leto) in da ni minilo niti 14 dni, da se ne bi kje na svetu odprla razstava z njegovimi zvezdami.

1 <https://www.loski-muzej.si/spletni-arhiv-zusl/france-bercic--berko/> (dostopno: 3. 6. 2024)

2 Soklič, 2016, str. 13.

3 <https://www.loski-muzej.si/spletni-arhiv-zusl/france-bercic--berko/> (dostopno: 3. 6. 2024)

<http://berko.splet.arnes.si>

berko@berko-slikar.si

04 51 52 190

BERKO

Matjaž Bertonecelj (1971) je leta 2006 diplomiral na Akademiji za vizualne umetnosti (AVA) v Ljubljani, smer likovna umetnost, pod mentorstvom doc. Mirana Moharja. Ukvarja se s stripom in spada v generacijo slovenskih striparjev, ki se je konec 20. in v začetku 21. stoletja oblikovala v okviru slovenske striparske revije Stripburger.⁴ Izhodišče za njegove figure so antropomorfne živali Disney-Mustrovske šole, kar pa je kasneje nadgradil z ekspresijo, karikaturjo in delnim realizmom. S satiro komentira, karikira in izpostavlja aktualno družbeno-politično situacijo, pogosto pa jo začini še z dobro mero črnega humora. V osnovi se izraža z ekspresivno, črno-belo grafično risbo, dela pa na dva načina, in sicer na 250 g Bristol papirju A3 s svinčnikom in tušem ter na iPadu.

Njegov opus obsega tako obsežnejše stripovske albume kot tudi kratke stripe. Loteva se različnih žanrov, recimo osebno izpovednih stripov, lirčnih stripovskih pesmi, družbeno angažiranih zgodb, adaptacij literarnih del in stripov za otroke.⁵ Njegova pestra izraznost se kaže tudi v kratkih stripih *Kampiranje* (2004), *Trajekt na Cres* (2016), *Prekletstvo* (2019) in *Hitro kot misel* (2022), ki jih predstavlja na skupinski razstavi ZUŠL. Izdal je 17 samostojnih stripovskih izdaj, pogosto pa z njim dela tudi njegova žena Jelena Bertonecelj. Je dolgoletni urednik za strip pri literarni reviji Apokalipsa. Živi in dela v Škofji Loki.

⁴ <https://www.loski-muzej.si/spletni-arhiv-zusl/matjaz-bertoncelj/> (dostopno: 3. 6. 2024)

⁵ <https://www.loski-muzej.si/spletni-arhiv-zusl/matjaz-bertoncelj/> (dostopno: 3. 6. 2024)

Trajekt na Cres, 2016, svinčnik in tuš na papirju, digitalni kolor Uroš Hrovat, format A3.

www.maconcomics.com

matjaz.bertoncelj@gmail.com

Fužinska ulica 11, 4220 Škofja Loka

MATJAŽ BERTONCELJ

Ž.E.V.E.M.∞, 2018, železna skulptura, 74 x 47 x 60 cm.

Unique Venus

Visual Artist, Sculptor, Digital Photography, Digital Art

www.unique-venus.com

Unique Venus (@katja_bogataj)

info@unique-venus.com

069 645 799

KATJA BOGATAJ

Katja Bogataj je leta 2015 zaključila študij kiparstva z intermedijsko instalacijo pri profesorju Alenu Ožboltu na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani. Trenutno opravlja podiplomski študij iz kiparstva na Akademiji lepih umetnosti v Lizboni na Portugalskem. V svojem delu se loteva družbeno angažiranih vsebin, poleg klasičnega kiparstva, kjer se loteva oblikovanja kovinskih skulptur z varjenjem, se ukvarja tudi s fotografijo, videoinstalacijami, intermedijskimi postavitvami, kostumografijo in plesom.⁶ Živi in dela v Žireh, ustvarja pa pod imenom Unique Venus.

Na skupinski razstavi se predstavlja z delom intermedijske instalacije Ž.E.V.E.M.∞, in sicer s skulpturo, ki je sestavljena iz železnih FI palic in železnega podstavka. Obliko spirale umetnica simbolno povezuje s tem, da vsak posameznik hrepeni po »polnosti« in popolnosti, ob tem pa zavrača nepolnost. Umetnica meni, da se v nepolnosti skriva polnost, ki pa je ljudje ne vidimo popolno, vidimo le del nečesa, le del spirale, ki je ves čas popolna. Pravi tako: »Popolnosti in polnosti tudi ne moremo videti, ker smo »premajhni«, ubogi in preveč pod nadzorom družbenega sistema, ki nam ga vrivajo v naš um, telo in duha.«⁷

⁶ Portfolio Katja Bogataj 2024, Unique Venus 2024. Objavljeno tudi na: <https://www.loški-muzej.si/spletni-arhiv-zusl/katja-bogataj/> (dostopno: 4. 6. 2024).

⁷ Portfolio Katja Bogataj 2024, Unique Venus 2024.

Riba, 2022, akril, les, keramika, 120 x 70 cm.

Rado Dagarin (1960) se je po srednji šoli vpisal na Pedagoško fakulteto, oddelek za likovno pedagogiko in študij končal leta 1984 z diplomom pri prof. Ivu Mršniku. Sprva je deloval kot likovni pedagog, od leta 1990 dalje pa je samostojni kulturni delavec. Predstavlja se na samostojnih in skupinskih razstavah doma in v tujini, za svoje delo pa je prejel številna priznanja. Je član združenja umetnikov Škofja Loka in ZDSLU, živi in dela v Škofji Loki.⁸

Dagarin je slikar, izdelovalec prostorskih instalacij in oblikovalec keramike, ki je ustvaril svojo unikatno lastno likovno govorico. Kombinira slikarske in kiparske elemente, pri čemer nastajajo nekakšni slikarski reliefi, ki včasih presežejo dvodimenzionalno formo in postanejo trodimenzionalni prostorski objekti. Njegove upodobitve krajin, figur in živali so na meji med realizmom in abstrakcijo. Podlaga njegovim delom so zanimive oblike lesa, ki jih lahko ustvari iz enega kosa ali pa v željeno formo sestavi več razrezanih kosov. Te poslika v pestrih barvah, ki jih razgiba z dodajanjem najrazličnejših likovnih elementov, celota pa nato kljub ploskovitim in geometričnim osnovnim delom deluje zelo dinamično, domišljijsko in igrivo.⁹

⁸ Življenjepis je povzet po podatkih, ki jih je posredoval umetnik Rado Dagarin.

⁹ Vira: <https://www.loski-muzej.si/spletni-arhiv-zus/rado-dagarin/> (dostopno: 6. 4. 2024) ter Kalan, 2020, dostopno na naslovu: <https://www.obrazislovenskih-pokrajin.si/hu/oseba/dagarin-rado/>. (dostopno: 4. 6. 2024).

rado.dagarin@gmail.com 041 563 299 **RADO DAGARIN**

Narava brez mask, 2023, akril in kolaž na platno, 70 x 70 cm.

www.barbarademsar.com

barbara.demsar1@gmail.com

041 868 828

Vincarje 15, 4220 Škofja Loka

BARBARA DEMŠAR

Barbara Demšar (1969) je leta 1997 diplomirala na Oddelku za likovno pedagogiko na Pedagoški fakulteti v Ljubljani pri prof. Hermanu Gvardjančiču. Izpopolnjevala se je v Cité Internationale Des Arts v Parizu (Francija), v Vermont Studio Centru, Johnson, (Vermont, ZDA), njena zadnja umetniška rezidenca pa je bila v Art Hub v Abu Dabiju (ZAE) oktobra 2017. Imela je preko 30 samostojnih razstav in sodelovala na več kot 290 skupinskih razstavah doma in v tujini. Za svoje delo je prejela 28 nagrad v Sloveniji, na Hrvaškem in ZDA, med zadnjima sta umetniška štipendija fundacije Gottlieb (New York, ZDA) in umetniška štipendija fundacije Pollock-Krasner (New York, ZDA). Živi in dela kot svobodna umetnica v Škofji Loki in je članica ZDSLU in ZUŠL.¹⁰

Umetnica je razvila izrazito samosvoj, prepoznaven in zelo barvit slikarski slog. V njenem domišljijem, abstraktno pojmovanem prostoru je v svojih starejših delih posamezne oblike, barvne poudarke, znake in napise po slikarski ploskvi razporedila v prosti kompoziciji, prosto »plavajočim« elementom pa je nato dodajala nekaj več prostorskih elementov. V zadnjih letih ustvarja strukturalno izčiščene, sanjsko domišljijske kompozicije, ki so izvedene natančno, živahno in smelo.¹¹ Ob tem se nam razkrivajo prepoznavni deli narave, kot so hribčki, sonce, drevesa, travniki in cvetlice.

¹⁰ Življenjepis je povzet po podatkih, ki jih je posredovala umetnica Barbara Demšar.

¹¹ Soklič, 2018, str. 7.

Boge Dimovski (1952) je rojen v Republiki Makedoniji. Leta 1978 je diplomiral na Akademiji za likovno umetnost (ALU) v Ljubljani, nato pa je na ALU končal še podiplomski specialistični študij restavracije in konservatorstva ter podiplomski specialistični študij grafike. Ima naziv docenta grafike na Univerzi v Ljubljani ter naziv docenta za grafiko in risanje na Univerzi Cirila in Metoda v Makedoniji. Od leta 1987 je zaposlen v Mednarodnem grafičnem likovnem centru v Ljubljani, kjer deluje kot kustos in restavrador z nazivom muzejski svetnik. Je član slovenskih likovnih kritikov, ukvarja se s kuratorstvom ter piše likovne recenzije. Od leta 2006 je vpisan v razvid samostojnih likovnih ustvarjalcev s polovičnim delovnim časom. Do sedaj je imel 59 samostojnih razstav, sodeloval pa je na preko 400 skupinskih razstavah doma in v tujini. Za svoje delo je prejel 6 nacionalnih ter 16 mednarodnih nagrad.¹²

Dimovski ima zelo obširen ustvarjalni opus risb, grafik, slik in prostorskih instalacij. Njegov proces ustvarjanja je izredno živahen, kompozicije snuje in gradi s sproščeno, ekspresivno potezo in osnovnimi, čistimi likovnimi elementi. Ustvarjanje je vsakodnevna potreba tega umetnika, o svojem delu veliko premišljuje in raziskuje. V slikarstvu se njegove domišljajske abstraktne kompozicije navezujejo na njegovo življenje in doživljanje sveta, v katerem imata narava in prostor pomembno vlogo. Tako v grafiki kot v slikarstvu venomer išče nove oblike in nove kompozicije, v risbi in grafiki predvsem s potezami in črtami, v slikah pa s plastenjem barv in barvnim drippingom (kapljanjem).¹³

12 Življenjepis je povzet po podatkih, ki jih je posredoval umetnik Boge Dimovski.

13 Vir: <https://www.loski-muzej.si/spletni-arhiv-zusl/boge-dimovski/> (dostopno: 4. 6. 2024) ter pogovor z umetnikom na njegovem domu 21. 5. 2024.

Indijansko poletje, akril na platnu, 69,5 x 70 cm.

boge.dimovski@gmail.com

BOGE DIMOVSKI

Barvni jorki 1, 2019, akril na platno, 50 x 50 cm.

Anja Fabiani (1975) je diplomirala iz slikarstva na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani leta 2002. Sodelovala je že na več slikarskih kolonijah in ex-temporih, svoja dela pa je predstavljala na samostojnih in skupinskih razstavah. Kot mentorica deluje na številnih ustvarjalnih delavnicah v šolah in na slikarskih kolonijah, mentorica je tudi mladostnikom v programu Projektno učenje mlajših odraslih. Ustanovila je likovno šolo, kjer udeležence pripravlja za sprejemne izpite na Akademiji za likovno umetnost ter umetniških srednjih šolah. Poučuje tudi likovni pouk na gimnaziji v Škofji Loki.

Umetnica je zelo energična oseba, ki se rada izraža s celim telesom, zato za svoje slikarsko ustvarjanje večinoma uporablja velike formate, na katere z dinamičnimi potezami skozi močan kolorit ustvarja zgodbe, ki se srečujejo z abstrakcijo. Pravi, da se omejena z manjšimi formati sicer počuti utesnjeno in zadržano, na skupinski razstavi ZUŠL pa se predstavlja prav z manjšimi formati. S svojo energično potezo je ustvarila intenzivne in dinamične barvne nanose, ki ustvarjajo močne vizualne učinke, konkretne podobe svojih kužkov pa je zlila z abstrakcijo. Umetnica se namreč ukvarja tudi z vzrejo simpatičnih jorkširskih biewer terierjev.¹⁴

¹⁴ Življenjepis je povzet po podatkih, ki jih je posredovala umetnica Anja Fabiani.

✉ fabianianja@yahoo.com

☎ 040 673 381

ANJA FABIANI

Pavel Florjančič (1947) je obiskoval Šolo za oblikovanje v Ljubljani, kjer je diplomiral na oddelku za uporabno grafiko. Študij je nadaljeval na Pedagoški akademiji, na oddelku za likovno vzgojo. Poučeval je na osnovni šoli v Škofji Loki. Leta 1975 je kot slikar dobil status samostojnega kulturnega delavca. Leta 1976 je prejel delovno štipendijo Kulturne skupnosti Slovenije in leta 1977 državno štipendijo iz Fonda za unapredjivanje likovne umetnosti Moše Pijade Beograd za študijsko izpopolnjevanje v Parizu. Leta 1986 je začel sodelovati z galerijo Art Collection v Münchnu, kar je posledično privedlo do prepoznavnosti in uveljavitve njegovega dela v zahodni Evropi in Ameriki. Razstavljal je na mnogih samostojnih in skupinskih razstavah ter prejel veliko nagrad, priznanj in nominacij. Da je mednarodno prepoznaven, dokazuje njegova prisotnost v različnih mednarodnih revijah in knjigah s sveta likovne umetnosti, v letu 2018 je bilo njegovo delo izbrano za atlas mednarodne sodobne umetnosti od 1950–2019: *Atlante dell'Arte Contemporanea*.¹⁵

Pavel Florjančič je predstavnik slikarskega fotorealizma in hiperrealizma, upodablja pa predvsem tihožitja, kjer pride do izraza vse njegovo tehnično znanje in izjemna slikarska veščina. Predmetni svet obravnava s fotografsko natančnostjo, njegove upodobitve pa običajne predmete, kot so steklenice, kozarci, sadje, rože in celo kruh, povzdignejo v vrhunske umetnine.

¹⁵ Življenjepis je povzet po podatkih umetnika Pavla Florjančiča.

Za našo hišo, 2017, olje na platno, 80 x 50 cm.

pavel.florjancic@gmail.com

040 811 981

PAVEL FLORJANČIČ

Humanizem, 2023, kamen, nerjaveče jeklo in barve, 47 x 36 x 38,5 cm.

Metod Frlic (1965) je leta 1989 diplomiral iz kiparstva na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani (mentor: L. Vodopivec), leta 1996 pa tu zaključil specialistični študij kiparstva (mentor: L. Vodopivec). Leta 2009 je bil na isti akademiji habilitiran v docenta za kiparstvo. Študijsko se je izobraževal v Nemčiji (1995) in na Japonskem (2001). Živi in dela na Malenskem Vrhu v Poljanski dolini in v Ljubljani.

Frlic v svojem ustvarjanju prepleta klasično kiparstvo, ki zajema posamezne skulpture in objekte, ter večmedijske prostorske intervencije in instalacije.¹⁶ Odlikuje ga izredno poznavanje materialov in njihovih struktur, v svoja dela pa vključuje tudi vsakdanje predmete. Vsebinsko in konceptualno so njegova dela pogosto družbeno angažirana in v njih srečamo kritiko sodobne družbe in njenih anomalij, izraža pa se skozi ekspresivne oblike in zelo neposredno. Sarival Sosič je ob njegovi pregledni razstavi zapisal: »Dobra umetnost ne laže in se ne pretvarja, temveč je direktna, neizprosna in odkrita, ona zadene in prizadene, opozarja in želi spreminjati. Je vodnica višjih, globljih in močnih prvin človekovega bivanja ali obstajanja.«¹⁷ Na skupinski razstavi v Kosovi graščini se Metod Frlic predstavlja z delom Humanizem, v katerem gre za poudarek na sočutni humanosti, ko se človek ponudi na dlani. Gre za enega izmed kipov, ki jih je ustvaril v sodelovanju s kirurgom Urošem Ahčanom na podlagi njegove knjige Skalpel.

✉ metod.frlic@guest.arnes.si

METOD FRLIC

¹⁶ <https://www.loski-muzej.si/spletni-arhiv-zusl/metod-frlic/> (dostopno: 4. 6. 2024)

¹⁷ Sarival Sosič, 2022, str. 5–8.

Peter Gaber (1980) se je leta 2001 vpisal na Akademijo za likovno umetnost v Ljubljani, kjer je leta 2006 diplomiral iz slikarstva pri profesorjih Hermanu Gvardjančiču in Borutu Vogelniku, pri zadnjem pa leta 2009 iz slikarstva tudi magistriral. Živi in dela v Svetju pri Medvodah.¹⁸ Je vsestranski likovni umetnik, saj riše, slika, ilustrira, včasih pa ustvari tudi kakšno risanko, kostum ali skulpturo. Kot likovni mentor od leta 2007 naprej vodi številne delavnice in tečaje.¹⁹

Njegov primarni izrazni element je dinamična risba, uporablja in kombinira pa različne slikarske načine in tehnike, v slogovnem smislu pa združuje »realizem, abstraktne vertikale, ki imajo vlogo avtoritativne strukture, in organske gestualne namaze«.²⁰ Kot sam pravi, ga zanima človekov notranji svet, pri ustvarjanju pa pusti prosto pot intuiciji. Zanj je kompozicija »pripovedovanje zgodbe brez besed«, oblike so njegove odločitve, barve pa njegovo občutenje motiva. Prav posebno pozornost posveča teksturi – koži notranjega sveta, poteza čopiča pa po njegovem »izraža originalnost, svežino in človeško kreativnost«.²¹

18 <https://www.loski-muzej.si/spletni-arhiv-zust/peter-gaber/> (dostopno: 4. 6. 2024)

19 <https://petergaber.com/> (dostopno: 4. 6. 2024)

20 <https://www.loski-muzej.si/spletni-arhiv-zust/peter-gaber/> (dostopno: 4. 6. 2024)

21 <https://petergaber.com/> (dostopno: 4. 6. 2024)

Tinder, 2021, akril in oglje na platnu, 150 x 120 cm.

petergaber.com/

pgaber@gmail.com

031 515 021

Cesta na Svetje 76, 1215 Medvode

PETER GABER

Nunski samostan, 2015 in 2024, digitalni tisk 2/3, 50 x 40 cm.

Jana Jocif je leta 2016 na Fakulteti za arhitekturo diplomirala z delom *Prenova uršulinskega samostana v Škofji Loki* in fotografija *Samostan*, s katero se predstavlja na razstavi v Kosovi graščini, je nastala ravno za ta namen. Dela tudi kot fotografinja in velik del njenega fotografskega opusa je posvečen arhitekturi in kulturni dediščini.²² Je tudi pobudnica pogovorov o možnih rešitvah za konkretne stavbe tako pri strokovnjakih kot pri laikih, njene upodobitve pa izkazujejo minljivost, nepopolnost, a tudi izredno lepoto in estetskost propadajoče kulturne dediščine.²³

Poleg posebnega čuta za beleženje arhitekturnih detajlov ima zelo pronicljiv pogled tudi ob portretiranju ljudi, ki jih ujarne v svoj objektiv. Ukvarja se namreč tudi s poročno fotografijo, objavlja pa tudi v revijah in strokovnih publikacijah.²⁴

✉ jana.jocif@gmail.com

JANA JOCIF

22 Intervju: Jana Jocif – PORTRETI STOLETIJ – Outsider – revija, ki presega meje (dostopno: 4. 6. 2024).

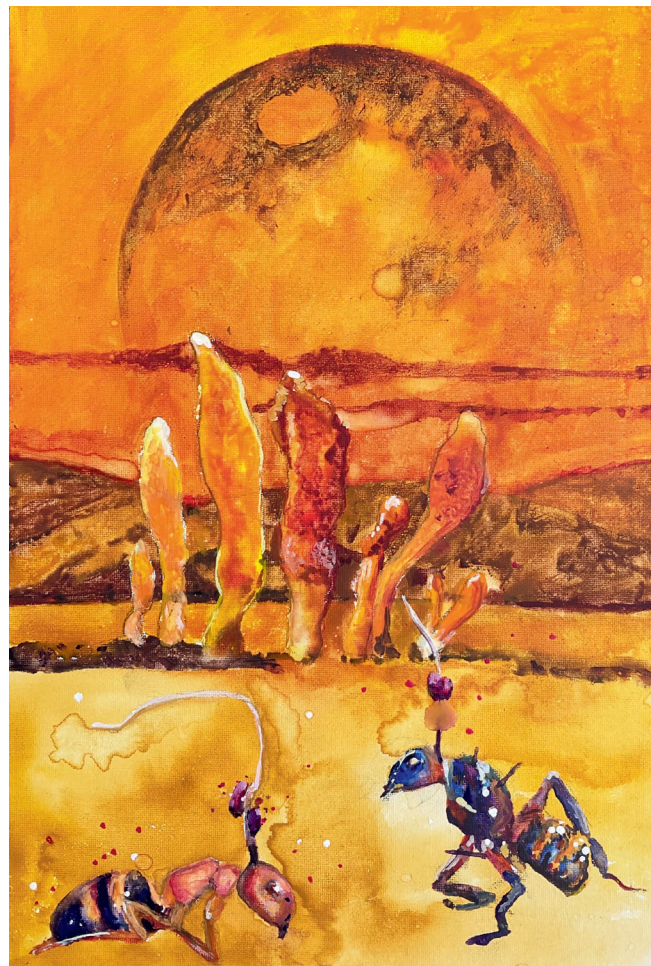
23 Nina Misson v: <https://www.loski-muzej.si/jana-jocif-skrita-dediscina/> (dostopno: 4. 6. 2024).

24 Intervju: Jana Jocif – PORTRETI STOLETIJ – Outsider – revija, ki presega meje (dostopno: 4. 6. 2024).

Barbara Kastelec (1976) je leta 2001 diplomirala iz slikarstva na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje Univerze v Ljubljani pri prof. Emeriku Bernardu in doc. dr. Nadji Zgonik. Na isti fakulteti je leta 2004 pod mentorstvom prof. Gustava Gnamuša in dr. Aleša Erjavca magistrirala iz slikarstva. Od leta 2006 ima status samostojnega kulturnega delavca. Njen ustvarjalni opus obsega slikarstvo, ilustracijo, animacijo in video. Od leta 1997 razstavlja doma in v tujini.

V svojem umetniškem ustvarjanju že od leta 2001 raziskuje tematiko hrane, predvsem z vidika doživljanja razmerij med vizualnim, spominom in okusom, hkrati pa raziskuje tudi večplastno pomenskost upodobljenih predmetov. Zadnja leta se s svojim umetniškim ustvarjanjem loteva teme tematiziranja znanosti o življenju, predvsem s stališča vpliva in manipulacije znanosti z rastlinami in živalmi. Na svojih slikah upodablja življenjsko soodvisnost ljudi in hrane ter posledično rastlin in živali.²⁵ Umetnica je za skupinsko razstavo namenila 5 manjših del, ki se med seboj povezujejo tako vizualno s pestrim koloritom kot tudi vsebinsko.

²⁵ Življenjepis je povzet po podatkih, ki jih je posredovala umetnica Barbara Kastelec.

Ophiocordyceps unitateralis, 2023, gvaš/akvarel na platno, 20x30cm.

www.barbarakastelec.com

barbarakastelec@gmail.com

041 224 302

BARBARA KASTELEC

Naša češnja, 2012, olje na platno, 90 x 60 cm

<https://www.mohor.si/>

mohor.kezjar@gmail.com

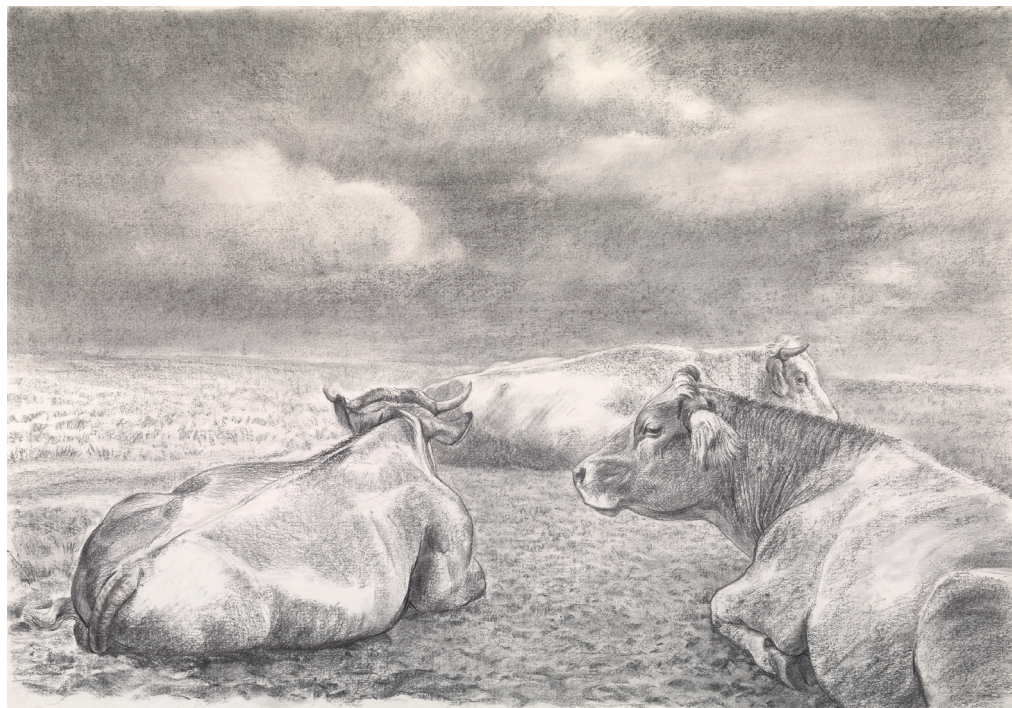
041 971 912

MOHOR KEJŽAR

Mohor Kežar (1985) je študiral slikarstvo na akademiji za likovno umetnost v Ljubljani pri prof. Metki Krašovec in prof. Hermanu Gvardjančiču, leta 2016 pa diplomiral pri prof. Milanu Eriču s temo motiva lobanje v tetoviranju. Svoje znanje kot mentor deli z rednimi in občasnimi likovnimi delavnicami v Mladinskem dnevnem centru Blok v Škofji Loki in Groharjevi hiši v Sorici.

Kot vizualni ustvarjalec Kežar izhaja iz figurativne umetnosti, »na slovensko likovno sceno pa prinaša likovna dela v duhu pop arta in hiperrealizma, "podložena" s poudarjeno osebnoizpovedno in refleksijsko poetiko, ob kateri razvija povsem individualni likovni izraz.« Kežar ustvarja v mnogih tehnikah in to raznolike motive, pri katerih se osredotoča na vsebino. Prizori oziroma izseki soriške krajine, akti, portreti ljudi in živali, karikature, tihožitja in drugi motivi so izvedeni v realističnem slogu, ki je »prežet s fragmenti iz stripov in filmov, fotografij in televizije. Lahko umetelno impresionistično, lahko pa tudi ekspresivno ali plakatno. V svojem razvijajočem se in kontinuiranem opusu Mohor Kežar prevzema različne načine umetniške produkcije in se poleg oljnega slikanja izraža še s tetoviranjem, aibrushem, digitalno umetnostjo, pirografijo, fotografijo, videom in glasbo. Skoraj vsa Kežarjeva dela so podložena s humorjem in rahlo ironijo.«²⁶

²⁶ <https://www.loski-muzej.si/spletni-arhiv-zusl/mohor-kezjar/> (dostopno: 4. 6. 2024)

Kaj mislijo krave, 2022, giclee, 70 x 100 cm.

Simon Mlakar (1954) je leta 1980 diplomiral na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, smer slikarstvo, pri mentorju Andreju Jemcu. Mlakar je avtor, ki v svojih delih že od nekdaj zavzema kritično držo do nekaterih tem iz slovenske (pol)pretekle zgodovine in se znotraj tega ukvarja tudi s pojmom nacionalnega. Likovna publika ga pozna po hudomušnih, včasih celo provokativnih vsebinah, formalno izhajajočih iz tradicije poparta. V svoji delih komentar stanja družbe širi tudi na kontekst sodobne urbane potrošniške družbe,²⁷ kar na prikriti način kaže tudi v svojih najnovejših risbah z ogljem.

V teh delih nam Mlakar pričara lepoto tam, kjer je skoraj zagotovo nismo pričakovali, in sicer v podobah nam vsakdanje živali – krave. S serijo risb na temo *Kaj mislijo krave?* se umetnik osredotoča na žival, ki nam daje osnovna živila, kar jemljemo kot nekaj samoumevnega. Sam je začel opazovati ta velika bitja, ki se pasejo ali prežvekujejo hrano in v njih videl njihovo mirnost in miroljubnost. Svoje risbe razume »kot kontemplacijo o naravi in bitjih, ki sobivajo z nami«, saj se vedno bolj zaveda, kako soodvisni smo.

²⁷ <https://www.loski-muzej.si/spletni-arhiv-zusl/simon-mlakar/> (dostopno: 4. 6. 2024)

simon.mlakar@icloud.com 051 603 494 **SIMON MLAKAR**

Posvetilo, digitalna tehnika, 100 x 70 cm.

✉ tit.nesovic@gmail.com

TIT NEŠOVIĆ

Tit Nešović (1983), ki je leta 2011 zaključil Akademijo za likovno umetnost in oblikovanje, se na skupinski razstavi predstavlja z delom *Posvetilo*, o katerem je zapisal: »Ljudje imamo skozi svoj psihološki aparat veliko težavo, da nismo sposobni

(oziroma ne želimo) gledati preveč na široko, tako nase kot na svet okrog sebe: povprečno gledamo tako na svoj obstoj bolj ali manj kot ozkokotna, zoom leča na fotoaparatu. In razlog za to je seveda hitro jasen: če začnemo gledati široko, potem vidimo tako začetek kot konec našega življenja, kar pa seveda nujno pomeni srečanje s največjo omejitvijo našega obstoja: z bolečo neizbežnostjo smrti. Vsa kultura pozitivnosti, neskončnih ambicij, teleološkega razvoja in rasti skozi ta pogled začne razpadati, življenje pa postane prej neskončen krog kot pa zgodba o nikoli dokončanem vzpenjanju (četudi so ambicije seveda pomemben del vsakega življenja in so gonilo našega razvoja iz kamenodobnih jam do kolonizacije vesolja).

Široko in celostno dožemanje življenja tako neizbežno prinese občutke tragičnosti, a zgolj skozi to tragičnost lahko dojamemo njegov pravi razpon, ritem in lepoto, kar pa prinese tako streznjenje kot sprejemanje stvarnosti, kar pa je edina pot v prebuditel in s tem tudi realno razmišljanje, čustvovanje in delovanje, tako zase kot za druga človeška bitja, ki so prav tako na isti cesti v večnost kot mi sami. Življenje nas tako poviša in ločuje, smrt pa nas v svoji bolečini poniža, počloveči in združuje. Slika predstavlja posvetilo mojima staršema in je moja zahvala njima za vse, kar sta skozi svoj trud in trpljenje naredila tako zame kot za vso preostalo družino.«

Agata Pavlovec (1973) je leta 2002 diplomirala iz slikarstva na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani pri prof. Emeriku Bernardu in prof. Jožefu Muhoviču. Obiskovala je tudi Pedagoško fakulteto, smer likovna pedagogika in Pedagoško andragoško izobraževanje. Od leta 2002 je imela 29 samostojnih razstav, sodeluje tudi na skupinskih razstavah, likovnih kolonijah, ex-temporih in festivalih tako doma kot v tujini. Je članica ZUŠL in ZDSLJ. Poleg slikarstva se ukvarja z organizacijo razstav in prireditvev, s scenografijo ter s pedagoško dejavnostjo, kot so likovni tečaji, delavnice in predavanja.²⁸

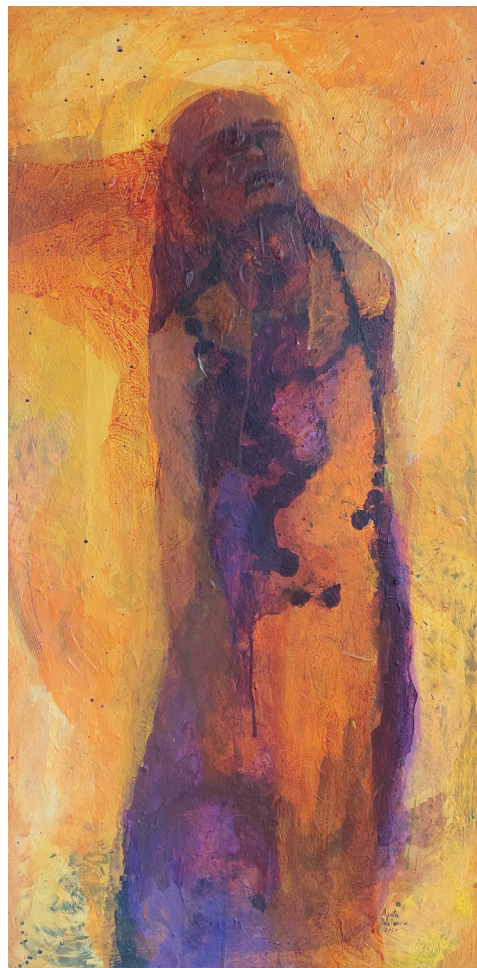
Agata se v slikarstvu giblje med barvo in abstrakcijo, linijo in figuraliko, med klasično sliko in prostorskimi instalacijami.²⁹ Boštjan Soklič njeno likovno govorico označuje kot »neposredno in ekspresivno«, njeno slikarstvo pa kot »ponotranjeno, vsebinsko bogato in subtilno«. ³⁰ Sliki *Ovoj* in *Preboj*, s katerima se predstavlja na skupinski razstavi, sta nastali kot del cikla *Brinove jagode*. Umetnica je naslov izbrala, ker trpke in grenke brinove jagode simbolizirajo dolgo življenje, moč in plodnost. Pravi, da imamo vsi »... spomine na otroštvo, odraščanje, na lepe in težke trenutke. Spomine, ki jih nizamo kot jagode na vrstico našega življenja.« In meni, da so naše trpke preizkušnje v bistvu naša zdravilna moč in da »nam življenje vedno znova daje priložnosti, da se prerodimo in da smo le delček, kot brinova jagoda, sredi širnega vesolja.«³¹

²⁸ Življenjepis je povzet po podatkih, ki jih je posredovala umetnica Agata Pavlovec.

²⁹ <https://www.loski-muzej.si/spletni-arhiv-zusl/agata-pavlovec/> (dostopno: 4. 6. 2024)

³⁰ Soklič, 2018, str. 8.

³¹ Povzeto po podatkih, ki jih je posredovala umetnica Agata Pavlovec.

Preboj, cikel Brinove jagode, 2023, akril, platno, 100 x 50 cm.

agata.pavlovec@gmail.com

031 432 457

Zminec 39, 4220 Škofja Loka

AGATA PAVLOVEC

Hostnik pa Krečič 10, 2020, fotografija, 30 x 40 cm.

Janez Pelko (1968) je fotograf samouk, ki v svojem delu uporablja različne pristope in tehnike ter ob uporabi digitalnih tehnologij ostaja zvest črno-belemu filmu različnih formatov. Doslej je imel 30

samostojnih razstav in sodeloval ne nekaj deset skupinskih. V preteklosti se je udeleževal ex-temporov, posebej ljuba sta mu bila bil Kreart in ArtKum. V devetdesetih letih je sodeloval z Gorenjskim glasom in občasno tudi z drugimi tiskanimi mediji. V zadnjem času se posveča predvsem avtorski fotografiji, sodeluje z glasbeniki (ovitki albumov, promo fotografije) in predava na fotografskih delavnicah. Redno objavlja reportaže v spletni reviji <https://novarnuska.org/>.

Fotografijo dojema kot avto terapevtsko in predvsem kot sproščujočo substanco.³²

»Pelko je znan po upodabljanju portretov, ženskih aktov, ustvarjanju infrardečih pokrajin, koncertnih reportaž in eksperimentalne fotografije. S poseganji v domene izraznosti, sestavljene iz pripovednih momentov, humornih dovtipov, anekdotičnih prebliskov in erotike, Pelku uspeva prevrednotiti veristično podobo predstavnosti v avtonomno interpretacijo sveta, izpolnjeno z zakoni likovne smiselnosti.«³³ Na skupinski razstavi se predstavlja s štirimi portreti šansonjerjev Tomaža Hostnika in Matije Krečiča, ki smrt pogosto upodabljata na satiričen način.

³² Življenjepis je povzet po podatkih, ki jih je posredoval umetnik Janez Pelko.

³³ <https://www.loski-muzej.si/spletni-arhiv-zust/janez-pelko/> (dostopno: 4. 6. 2024)

<https://www.janez-pelko.com/>

janez.pelko@gmail.com

041 216 816

Podlubnik 155, 4220 Škofja Loka

JANEZ PELKO

Cikel Hortus Magicus, HM 685, 2023, čb film-ink jet tisk, 60x90 cm.

Andrej Perko (1946) je diplomiral na Fakulteti za strojništvo Univerze v Ljubljani, kasneje pa študiral še na ljubljanski Pedagoški akademiji – likovna smer. V letih 1968–71 je bil član Fotogrupe ŠOLT, kasneje pa se je likovno izobraževal tudi na številnih delavnicah pod mentorstvom Dube Sambolec, Dušana Fišerja, Andreja Trobentarja in drugih. Ukvarja se predvsem (a ne izključno) s črno-belo, analogno in hibridno fotografijo ter s starimi foto-grafičnimi tehnikami. Njegove fotografije so bile razstavljene v okviru samostojnih ali skupinskih razstav tako doma kot v tujini, kar lepo število pa hranijo tudi nekatere galerijske zbirke. Poleg fotografije in s tem povezanih razstav je tudi avtor petih fotografskih knjig. Živi in dela v Vipavskem Križu.

Pri svojem ustvarjanju je zvest fragmentiranju in izvzemanju iz nejasne celote, zanimajo ga predvsem načini kadriranja, vizualni efekti, texture in likovni elementi, to, kar je na fotografiji, je manj pomembno, če sploh. V svojih delih se osredotoča na svojo lastno svojstveno estetiko, pri njegovih *»fotografijah gre pravza- prav za pravi piktoralizem, kjer je pristop k posamičnemu subjektu v smeri odkrivanja in poudarjanja lepote, tonalitete in kompozicije in prav nič v razkrivanju oziroma dokumentiranju realnosti.«*³⁴ Na skupni razstavi se Perko predstavlja z delom iz cikla Hortus Magicus, na katerem je v odsevih senc skozi kopreno ujel podobo magične moči narave.

³⁴ Vir: <https://www.loski-muzej.si/spletni-arhiv-zusl/andrej-perko/> (dostopno: 4. 6. 2024) in pogovor z umetnikom v Poljanah, 18. 5. 2024.

andrejperko@siol.net

ANDREJ PERKO

Ptiči, Škarnik, 2019-2020, grafit na papirju, 100 x 70 cm.

Janez Plestenjak (1939) je po končani gimnaziji študiral na Veterinarski fakulteti v Ljubljani, med letoma 1979 in 1984 pa slikarstvo na Akademiji za likovno umetnost, kjer je diplomiral pri profesorju Tomažu Brejcu. Do upokojitve je imel status svobodnega umetnika. S svojimi deli je opremil več knjig z živalsko tematiko. Njegove risbe se nahajajo v strokovnih publikacijah veterinarske medicine, v kinološki literaturi in Mačjih pesmih Svetlane Makarovič. Od leta 1962 je sodnik mednarodne kinološke zveze (FCI) za FCI I., II., pudlje, airedalce, dalmatince. Živi in dela v Škofji Loki.

Janez Plestenjak je predvsem risar, ki ustvarja v tehnikah, kot so tuš, grafit, oglje, kreda in pastel na papirju. Kot specialista za upodabljanje človeške in živalske figuralike ga stroka uvršča v okvir ekspresivnega realizma. Sebe imenuje slikar animalist, saj upodablja predvsem živali. Zaradi izrednega poznavanja človeške in živalske anatomije ustvarja zelo detajlirane risbe, pozorno se posveča predvsem živalski psihologiji.³⁵ Na skupinski razstavi se predstavlja z risbami škarnika in čigre, vsaka izmed ptic je upodobljena v štirih različicah, pri čemer je škarnik, ki je ujeta, narisana z uporabo bolj odsekanih, ostrih in podarjenih linij. Po drugi strani pa je čigra ptica mehkejših linij in značaja, kar je umetnik poudaril tudi z uporabo nežnejših linij.

³⁵ <https://www.loski-muzej.si/spletni-arhiv-zustl/janez-plestenjak/> (dostopno: 4. 6. 2024)

Matej Plestenjak (1966) je osnovno šolo in gimnazijo je obiskoval v Škofji Loki, leta 1991 je diplomiral na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, smer kiparstvo, njegov mentor je bil prof. Slavko Tihec. Poleg kiparstva riše, slika in odtiskuje grafiko. Raziskuje osebni umetniški izraz, ki je preprost, a spoveden, neodvisen od realnega ali abstraktnega pomena, v različnih materialih in tehnikah.³⁶ Na Gimnaziji Škofja Loka je zaposlen kot koordinator likovne dejavnosti.

Kot kipar je razpet med svetom živali in portreti ljudi iz njegovega življenja. Preko svojega umetniškega ustvarjanja izraža svoj humoren in igriv odnos do sveta ter pogosto karikira sodobno družbo.³⁷ »Matej Plestenjak izhaja iz klasičnega kiparstva, sledi modernističnim kiparskim principom, eksperimentira z različnimi tehnikami, postopki in slogi. Izrazno izpovedno močan je tako v malih kot velikih formatih, ki lahko učinkujejo monumentalno.« »Stilno se najbolj odmika od klasične figuralike pri skulpturah iz varjenega železa, kjer njegova kiparska govorica postane bolj elementarna, abstraktna, členovita in konstruktivistična.«³⁸ S takšno skulpturo Mačka se predstavlja tudi na skupinski razstavi ZUŠL.

³⁶ Življenjepis je povzet po podatkih, ki jih je posredoval umetnik Matej Plestenjak.
³⁷ <https://www.loski-muzej.si/spletni-arhiv-zusl/matej-plestenjak/> (dostopno: 4. 6. 2024)

³⁸ Kalan, 2020, dostopno na naslovu: <https://www.obrazislovenskihpokrajin.si/oseba/plestenjak-matej/>.

Maček, 1995, varjeno jeklo, 120 x 100 cm.

matej.sculptor@gmail.com

MATEJ PLESTENJAK

Šopek 5 cvetov, 2015, rezbarjen hruškov les, 57 x 29 x 2 cm.

✉ petra.plestenjak@gmail.com

☎ 041 503 749

📍 Demšarjeva cesta 11, 4220 Škofja Loka

PETRA PLESTENJAK PODLOGAR

Petra Plestenjak Podlogar (1963) je osnovno šolo in gimnazijo obiskovala v Škofji Loki. Študirala je na Višji šoli za oblikovanje tekstila v sklopu Naravoslovno-tehniške fakultete v Ljubljani, kjer je tudi absolvirala. Leta 1978 in leta 1990 je v Slovenj Gradcu pridobila naziv mojstrice domače in umetnostne obrti. Enota "izdelovanje malih kruhkov in lesenih modelov", katere nosilka je prav Petra Plestenjak Podlogar, je bila aprila 2018 vpisana v Register nesnovne kulturne dediščine. Živi in dela v Škofji Loki.

Petra Plestenjak Podlogar rezbari že od otroških let, svoj prvi izdelek je ustvarila pred petdesetimi leti. Avtorica na področje slovenske umetnostne obrti vnaša zavidljivo tehnično znanje in samo-svojo likovno govorico v sozvočju z lokalno rezbarsko tradicijo. Kot ustvarjalko lesenih modelov za loški kruhek in spretno oblikovalko jo zanimajo predvsem oblikovne zmožnosti materiala, ki ga obdeluje – lesa. Njena izčiščena, stilno dovršena in atraktivna rezbarska dela združujejo obilje likovne domišljije z dolgoletnimi izkušnjami opazovalke naravne pojavnosti. Na temeljih prirojenega talenta za likovno izražanje in po zaslugi občutka za material, s katerim dela, nam Petra Plestenjak Podlogar v kontekstu rezbarstva z ornamentalnimi izdelki ponuja iskrenost, izrazno neposrednost, kvaliteto v obrtniškem in oblikovnem smislu ter nadgradnjo ljudske umetnosti.³⁹

³⁹ Življenjepis in podatki o delu avtorice so zapisani po podatkih, ki jih je posredovala umetnica Petra Plestenjak Podlogar in so v veliki meri dostopni na spletni strani: <https://www.loski-muzej.si/spletni-arhiv-zusl/petra-plestenjak-podlogar/> (dostopno: 4. 6. 2024).

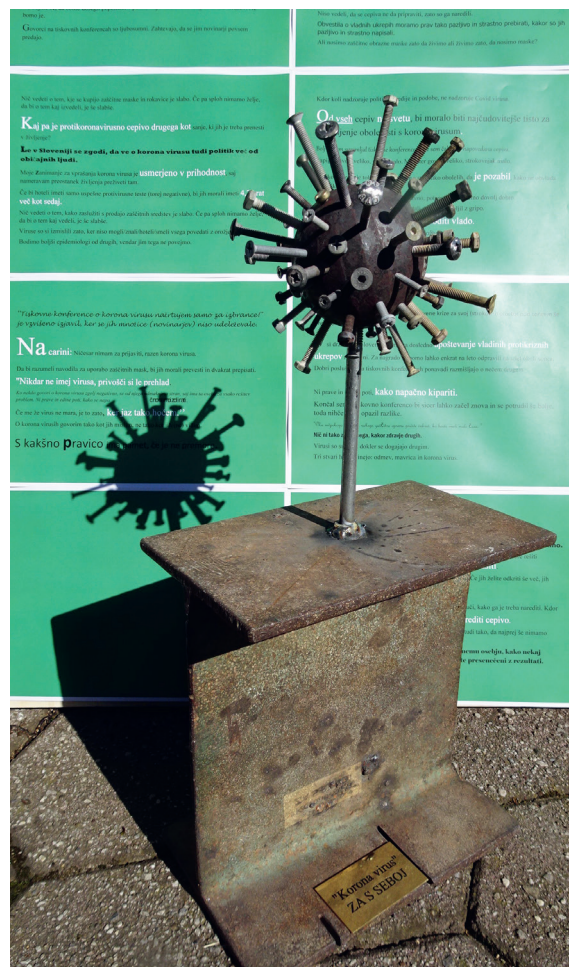
Marjan Prevodnik (1955) je leta 1977 diplomiral na Pedagoški akademiji v Ljubljani, predmetni smeri likovna vzgoja in zgodovina. Leta 1986 je diplomiral na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, smer slikarstvo (mentor: G. Gnamuš). Tu je leta 1989 zaključil tudi specialistični študij grafike (mentor: B. Suhý).⁴⁰ Kot likovni ustvarjalec aktivno deluje na področju slikanja, risanja, grafike in fotografije, v zadnjem času se ukvarja tudi s kiparstvom. Leta 2014 je prejel nagrado Republike Slovenije za izjemne dosežke na področju osnovne šole, leta 2019 pa mednarodno likovnopedagoško nagrado Sir Herbert Read.⁴¹

Prevodnik se izraža preko različnih tehnik in motivov, njegov raziskovalni duh se ne ustali, temveč je podvržen preizkušanju in udejanjanju novih idej in konceptov. V zadnjem času se je veliko ukvarjal s kolažem, ki ga je kombiniral s slikarstvom, zaneslo pa ga je tudi na področje kiparstva. Tu združuje žeblje, les, železo, tube uporabljenih in starih slikarskih barv v različne kompozicije.⁴² Na skupinski razstavi se predstavlja s kombinacijo kiparstva in konceptualne umetnosti, ki je nastala v odzivu na družbeno, politično in zdravstveno dogajanje v času epidemije koronavirusa. Plakat z njegovimi aforizmi vsebinsko dopolnjuje traverza v obliki črke H, na katero je privarjena železna kroglja z žebli, ki izgleda kot povečan koronavirus.

⁴⁰ <https://www.loski-muzej.si/spletni-arhiv-zusl/marjan-prevodnik/> (dostopno: 4. 6. 2024)

⁴¹ Prevodnik, 2023, brez strani.

⁴² Opačak, 2023, brez strani.

Ni prave in edine poti kako se napačno boriti proti korona virusu, 2020–2021, plakat z aforizmi: 100 x 70 cm in kovinska skulptura: 53 x 23 x 14 cm.

marjan_prevodnik@yahoo.co.uk

V Kladeh 16, 1133 Vižmarje – Brod

MARJAN PREVODNIK

To je samo igra, stari, stran 13, 2014, tuš, akvarel in kolaž na papirju, 26 x 37,5 cm.

✉ stripars@gmail.com

☎ 041 884 824

IZTOK SITAR

Iztok Sitar se je po končani Srednji šoli za oblikovanje in fotografijo povsem posvetil risanju stripov. Svoj prvi strip *Kdo je ubil risarja stripov* je objavil leta 1984 v literarni reviji *Mentor*. Od takrat je pod svojim imenom ali psevdonimom Ninel v slovenskih časopisih in revijah objavljala stripe in karikature. Leta 1992 je izdal svoj prvi stripovski album, erotično filozofsko zgodbo *Sperma in kri*, do danes pa jih je izdal že 18. Ti so žanrsko zelo raznoliki – od otroških in najstniških preko ljubezenskih in erotičnih do političnih in družbenokritičnih. Z njimi je postal poznan tudi v tujini. Živi in dela v Poljanah nad Škofjo Loko.

Sitar je tudi stripovski teoretik, piše stripovske recenzije in teoretske članke v strokovnih revijah doma in v tujini. Spada v tretjo generacijo slovenskih striparjev, ki je ob koncu osemdesetih let prejšnjega stoletja formirala t. i. novi slovenski strip.⁴³ Sitar ustvarja z natančno risbo, sproščenimi slikarskimi potezami, raznovrstnim lazurnim koloriranjem z nanašanjem tankih plasti barve in poudarjenimi konturami. Poleg risbe in teksta je tudi barva pomemben element, ki zgodbi v stripu doda ne le vizualni, temveč tudi vsebinski poudarek.⁴⁴

Na skupinski razstavi se predstavlja s posameznimi listi iz stripov z naslovom *To je samo igra, stari!* in *Karantena*.

⁴³ <https://www.loski-muzej.si/spletni-arhiv-zusl/iztok-sitar/> (dostopno: 4. 6. 2024)

⁴⁴ Sosič, 2019, str. 8.

Kaj le mislijo 1, 2023, freska na lehnjaku, 25 x 14,5cm, 29 x 18 cm, 24 x 15 cm, foto: Katja Žvan.

Maja Šubic (1965) je leta 1990 diplomirala na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, smer slikarstvo (mentor: E. Bernard). Živi in dela v Škofji Loki.⁴⁵ V svojem ustvarjanju se z izbiro motivov in vsebine ozira v preteklost, prav tako s tehniko freske, v kateri ustvarja. Le-ta v današnjem času ni tako pogosto v uporabi, saj zahteva specifično znanje in zato je toliko bolj privlačna in zanimiva. Maja Šubic se z uporabo tradicionalne freske navezuje na njeno bogato zgodovino in pripovednost, oplemeniti pa jo s svojim slogom in sodobnim pridihom.

Tradicionalna nepremičnost freske je ne omejuje, svoje ustvarjalne možnosti je razširila z ustvarjanjem na kosih lehnjaka, ki so v manjših formatih mnogo lažji za prenašanje. Njene freske tako spominjajo na fragmente, ki jih pogosto še kot edine ohranjene delčke preteklosti najdemo na cerkvenih zunanjščinah in notranjščinah.⁴⁶ Umetnica, ki svoj navdih črpa v rastlinskem in živalskem svetu ter v krščanski ikonografiji, se na skupinski razstavi predstavlja z valovito instalacijo fresk na lehnjaku s fragmentnimi podobami živali.

⁴⁵ <https://www.loski-muzej.si/spletni-arhiv-zust/maja-subic/> (dostopno: 4. 6. 2024)

⁴⁶ Povzeto po: Rakovec, 2021, str. 3–8.

maja.d.subic@gmail.com ✉

041 683 862 ☎

MAJA ŠUBIC

Groharjeva impresija (Silhueta kipa Ivana Gorharja v domači Sorici pod Auroro Borealis), 2024, fotografija na forex, 100 x 70 cm.

<https://andrejtarfila.com/>

tarfila.sp@siol.net

041 938 862

ANDREJ TARFILA

Andrej Tarfila je fotograf iz Selške doline. Po izobrazbi je strojnik in je, preden se je v celoti predal fotografiji, 10 let uspešno delal kot konstrukter v razvoju v dveh podjetjih. S fotografiranjem se je kot samouk začel poglobljeno ukvarjati pred slabimi 15 leti, ko si je kupil prvi digitalni fotoaparatus. Danes deluje kot profesionalni samostojni fotograf in tudi fotoreporter za tuje tiskovne agencije. Je član Društva novinarjev Slovenije in svetovnega društva novinarjev IFJ ter član Društva športnih

novinarjev Slovenije in svetovnega združenja športnih novinarjev AIPS. Je prejemnik pomembnih domačih nagrad, bil je zmagovalec na natečaju Slovenian Press Photo, prejel pa je tudi veliko število prestižnih svetovnih fotografskih nagrad. Eno največjih nagrad je osvojil, ko je postal svetovni zmagovalec na Sony World Photography Awards leta 2016. Nagrajen je bil še v Londonu, New Yorku, Parizu, Moskvi, Tokiu itd. Objavlja v lokalnih, regionalnih, osrednjih slovenskih medijih ter tudi največjih svetovnih medijih. V zadnjem obdobju na državni ravni največ fotografira promocijske fotografije za promocijo turizma I Feel Slovenia, promocijo glavnega mesta ter promocijo manjših mest, kot so Kranjska Gora, Bled, Škofja Loka, ... Andrej Tarfila je vsestranski fotograf, blizu so mu različni fotografski žanri – od krajinske, popotne, športne, koncertne, dron do novinarske in dokumentarne fotografije ter občasno tudi portretne in studijske fotografije. Kot sam pravi, je zanj zgodba pomembnejša od tehnične popolnosti, čeprav je pri nekaterih bolj promocijskih zvrsteh ta zelo pomembna. Vedno namreč poskuša najti posebne trenutke ali poglede, s katerimi razkriva sporočila, ki so nevidna za oči navadnih opazovalcev. Od leta 2024 je predsednik ZUŠL.⁴⁷

⁴⁷ Življenjepis je posredoval avtor Andrej Tarfila.

Déjà vu, 2024, instalacija revije s pesmijo, stekla in štirih radirk, 30 x 45 cm.

Tomaž Vrabič (1954) je magister arhitekture, mladinski pesnik in pisatelj, poleg tega pa je dejaven tudi na področju varovanja naravne in kulturne dediščine. V preteklih desetletjih je potoval po eksotičnih deželah sveta, fotografije in članke pa nato objavljaval v različnih revijah (*Danas*, *Teleks*, *Pionirski list*, *Moj mali svet* idr.). Svoje fotografske impresije je predstavil tudi na več razstavah po Sloveniji. Znan je kot avtor otroških pravljič, pesmi, slikanic in glasbenih iger. Objavlja v tisku, mnogo njegovih pesmi so uglasbili sodobni slovenski glasbeniki in skladatelji, kot so Vitja Avsec, Tine Bec, Jakob Jež, Maks Strmčnik in drugi. Živi in dela v Škofji Loki.⁴⁸

Na razstavi v Kosovi graščini se predstavlja z instalacijo Déjà Vu, ki jo je ustvaril posebej za to razstavo. Svojo štirivrstično pesem je s pisalnim strojem zapisal na fotografijo žitnih polj, ki je na dveh straneh predstavljena v reviji National Geographic.

Svojo kritiko vojne je podkrepil s štirimi radirkami, ki so uporabljene kot podstavki prozornega ščita, hkrati pa v prenesenem pomenu predstavljajo sredstvo za brisanje informacij.

⁴⁸ <https://www.loski-muzej.si/spletni-arhiv-zusl/tomaz-vrabc/> (dostopno: 3. 6. 2024)

vrabictomaz@gmail.com

TOMAŽ VRABIČ

Reinterpretacija stola 4455, 2017, Rex Kralj d.o.o.

✉ marjan.zitnik@t-2.net

☎ 041 836 889

MARJAN ŽITNIK

Marjan Žitnik (1955) je industrijski oblikovalec, ki je to področje pri nas trajno zaznamoval. Leta 1990 je pod mentorstvom profesorjev Saše J. Mächtiga in Staneta Bernika diplomiral iz industrijskega oblikovanja na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani. Od takrat deluje kot samostojni ustvarjalec na področju kulture. Zasnoval je več kot dvesto izdelkov, med katerimi so embalaža, inovativna igrala, pohištvo, merilne naprave, medicinska oprema, svetilke ipd. Poleg ZUŠL je tudi član Društva oblikovalcev Slovenije. Živi in dela v Ljubljani.⁴⁹

Na skupinski razstavi predstavlja *Reinterpretacijo stola 4455*, za kar ga je najelo podjetje Rex Kralj, ki proizvaja pohištvo znanega oblikovalca Nika Kralja. Kraljev stol 4455 je moral preoblikovati tako, da bi oblika nog zagotavljala večjo stabilnost ter dopuščala izpeljanko barskega stola. Ne le da mu je to uspelo, uspela mu je tudi dodatna izboljšava kar treh funkcij stola.⁵⁰ Žitnikovi oblikovalski izdelki so funkcionalni, dovršeni, minimalistični in učinkoviti. Odlikuje ga poznavanje materialov, proizvodnih tehnologij in vsakdanjih potreb ljudi,⁵¹ saj ob pregledu bogatega nabora njegovih izdelkov ugotovimo, da gre za predmete, ki jih vsak izmed nas je ali pa jih še bo uporabljal v svojem vsakdanjem življenju.

⁴⁹ <https://www.loski-muzej.si/spletni-arhiv-zusl/marjan-zitnik/> (dostopno: 3. 6. 2024)

⁵⁰ Kobal in Lašič Jurković, 2022, str. 72.

⁵¹ <https://www.loski-muzej.si/spletni-arhiv-zusl/marjan-zitnik/> (dostopno: 3. 6. 2024)

Literatura:

- Kobal Ž. in Lašič Jurković T., 2022. *Marjan Žitnik – industrijski oblikovalec*. Škofja Loka: Loški muzej Škofja Loka.
- Opačak, Ž., 2023. Ni edine in zveličavne poti, kako napačno slikati. V: *Razstava slik in objektov, Marjan Prevodnik, Ni edine in zveličavne poti, kako napačno slikati, 12. 1. 2023–5. 2. 2023, Galerija Sokolskega doma Škofja Loka*. Škofja Loka, brez strani.
- Prevodnik, M., 2023. Življenjepis. V: *Razstava slik in objektov, Marjan Prevodnik, Ni edine in zveličavne poti, kako napačno slikati, 12. 1. 2023–5. 2. 2023, Galerija Sokolskega doma Škofja Loka*. Škofja Loka, brez strani.
- Rakovec, A., 2021. Nevarna razmerja. V: Sotelšek, N. ur. *Maja Šubic, Nevarna razmerja, 4. junij–31. julij 2021, katalog razstave*. Krško: Kulturni dom Krško, enota Galerija Krško, str. 3–8.
- Soklič, B., 2016. Berko. V: Soklič, B. ur. *Berko*. Škofja Loka: Loški muzej Škofja Loka, str. 12–31.
- Soklič, B., 2018. *Barbara Demšar*. V: Trojar A., Pavlovec A. in Demšar B., *Cvrčanje nad mestom*. Medvode, Škofja Loka, str. 7.
- Soklič, B., 2018. *Agata Pavlovec*. V: Trojar A., Pavlovec A. in Demšar B., *Cvrčanje nad mestom*. Medvode, Škofja Loka, str. 8.
- Sosič, S., 2019. Ekspresivnost stripovskega življenja. V: Sosič, S. ur. *Iztok Sitar: Pod rdečo zvezdo: retrospektivna razstava angažiranega stripa: Muzej in galerije mesta Ljubljana, Mestna galerija, Ljubljana, 30. 1.–24. 3. 2019 / Izток Sitar: Under the red star: retrospective exhibition of the committed comic strip: Museum and Galleries of Ljubljana, City Art Gallery Ljubljana, 30. 1.–24. 3. 2019*. Ljubljana: Muzeji in galerije mesta Ljubljana, str. 7–19.
- Sosič, S., 2022. Politika in kritika, ironija in humor. V: Sosič, S. ur. *Blazina, bla, bla, bla, blato, Pillow, low, low, low, mud: pregledna razstava / overview exhibition: Muzej in galerije mesta Ljubljane, Mestna galerija Ljubljana / Museum and Galleries of Ljubljana, City Art Gallery Ljubljana* : 14. 6.–28. 8. 2022. Ljubljana: Muzeji in galerije mesta Ljubljana, str. 5–8.

SEZNAM VIROV IN LITERATURE

Spletni viri:

Spletni arhiv ZUŠL Loškega muzeja (avtorja besedil: Boštjan Soklič in Barbara Sterle Vurnik)

- *Berko (France Berčič)*. Dostopno na: <https://www.loski-muzej.si/spletni-arhiv-zusl/france-bercic--berko/> (4. 6. 2024)
- *Matjaž Bertonceļj*. Dostopno na: <https://www.loski-muzej.si/spletni-arhiv-zusl/matjaz-bertoncelj/> (4. 6. 2024)
- *Katja Bogataj*. Dostopno na: <https://www.loski-muzej.si/spletni-arhiv-zusl/katja-bogataj/> (4. 6. 2024)
- *Rado Dagarin*. Dostopno na: <https://www.loski-muzej.si/spletni-arhiv-zusl/rado-dagarin/> (4. 6. 2024)
- *Boge Dimovski*. Dostopno na: <https://www.loski-muzej.si/spletni-arhiv-zusl/boge-dimovski/> (4. 6. 2024)
- *Metod Frlic*. Dostopno na: <https://www.loski-muzej.si/spletni-arhiv-zusl/metod-frlic/> (4. 6. 2024)
- *Peter Gaber*. Dostopno na: <https://www.loski-muzej.si/spletni-arhiv-zusl/peter-gaber/> (4. 6. 2024)
- *Mohor Kejžar*. Dostopno na: <https://www.loski-muzej.si/spletni-arhiv-zusl/mohor-kejzar/> (4. 6. 2024)
- *Simon Mlakar*. Dostopno na: <https://www.loski-muzej.si/spletni-arhiv-zusl/simon-mlakar/> (4. 6. 2024)
- *Agata Pavlovec*. Dostopno na: <https://www.loski-muzej.si/spletni-arhiv-zusl/agata-pavlovec/> (4. 6. 2024)
- *Janez Pelko*. Dostopno na: <https://www.loski-muzej.si/spletni-arhiv-zusl/janez-pelko/> (4. 6. 2024)
- *Andrej Perko*. Dostopno na: <https://www.loski-muzej.si/spletni-arhiv-zusl/andrej-perko/> (4. 6. 2024)
- *Janez Plestenjak*. Dostopno na: <https://www.loski-muzej.si/spletni-arhiv-zusl/janez-plestenjak/> (4. 6. 2024)
- *Matej Plestenjak*. Dostopno na: <https://www.loski-muzej.si/spletni-arhiv-zusl/matej-plestenjak/> (4. 6. 2024)
- *Petra Plestenjak Podlogar*. Dostopno na: <https://www.loski-muzej.si/spletni-arhiv-zusl/petra-plestenjak-podlogar/> (4. 6. 2024)
- *Marjan Prevodnik*. Dostopno na: <https://www.loski-muzej.si/spletni-arhiv-zusl/marjan-prevodnik/> (4. 6. 2024)

- *Iztok Sitar*. Dostopno na: <https://www.loski-muzej.si/spletni-arhiv-zusl/iztok-sitar/> (4. 6. 2024)
- *Maja Šubic*. Dostopno na: <https://www.loski-muzej.si/spletni-arhiv-zusl/maja-subic/> (4. 6. 2024)
- *Tomaž Vrabič*. Dostopno na: <https://www.loski-muzej.si/spletni-arhiv-zusl/tomaz-vrabc/> (4. 6. 2024)
- *Marjan Žitnik*. Dostopno na: <https://www.loski-muzej.si/spletni-arhiv-zusl/marjan-zitnik/> (4. 6. 2024)

Spletni arhiv Obrazi slovenskih pokrajin (avtorica besedil: Mira Kalan)

- *Mira Kalan: DAGARIN, Rado. (1960-). Obrazi slovenskih pokrajin. Mestna knjižnica Kranj, 2020* Dostopno na naslovu: <https://www.obrazislovenskihpokrajin.si/oseba/dagarin-rado/> (4. 6. 2024)
- *Mira Kalan. PLESTENJAK, Matej. (1966-). Obrazi slovenskih pokrajin. Mestna knjižnica Kranj, 2020.* Dostopno na naslovu: <https://www.obrazislovenskihpokrajin.si/oseba/plestenjak-matej/> (4. 6. 2024)

Druge spletne strani:

- Peter Gaber. Dostopno na: <https://petergaber.com/> (4. 6. 2024)
- *Intervju: Jana Jocif – POR TRETI STO LETIJ*. Dostopno na: Intervju: Jana Jocif – POR TRETI STO LETIJ – Outsider – revija, ki presega meje (4. 6. 2024)
- *Jana Jocif: Skrita dediščina, Okrogli stolp, 6. 4.–5. 6. 2022, Kustosinja: Nina Misson.* Dostopno na: <https://www.loski-muzej.si/jana-jocif-skrita-dediscina/> (4. 6. 2024)

Drugo:

Portfolio Katja Bogataj 2024, Unique Venus 2024.

Sopotniki, opazovalci, ustvarjalci

– skupinska razstava Združenja umetnikov Škofja Loka

Mestni muzej Kosova graščina Jesenice, 20. 6. 2024–11. 8. 2024

Razstavljajo: **Berko, Matjaž Bertonec, Katja Bogataj, Rado Dagarin, Barbara Demšar, Boge Dimovski, Anja Fabiani, Pavel Florjančič, Metod Frlic, Peter Gaber, Jana Jocif, Barbara Kastelec, Mohor Kejžar, Simon Mlakar, Tit Nešović, Agata Pavlovec, Janez Pelko, Andrej Perko, Janez Plestenjak, Matej Plestenjak, Petra Plestenjak Podlogar, Marjan Prevodnik, Iztok Sitar, Maja Šubic, Andrej Tarfila, Tomaž Vrabič in Marjan Žitnik.**

Besedilo, urejanje kataloga, kustosinja razstave: **Daša Čopi**

Lektorica: **Monika Križaj**

Osnova za podobo na naslovnici: **Berko, Loka pogled s Hribca, 2001, sitotisk, 25 x 35 cm.**

Izdajatelj in založnik: **Gornjesavski muzej Jesenice, zanj Aljaž Pogačnik**

Oblikovanje in tisk: **Tiskarna knjigoveznica Radovljica, d.o.o.**

Naklada: **200**

Jesenice, 2024

Katalog razstave je dostopen tudi na spletni strani Gornjesavskega muzeja Jesenice:

**MUZEJ
KOSOVA
GRASČINA**

Jesenice 2024